

Marijampolės baptistų bažnyčios pastorius Irmantas Beržinis: Mes dažnai mąstome: „Aš esu nieko vertas.“ Dalis tiesos tame yra, nes iš tiesų patys iš savęs esame neverti. Be Dievo mes nieko verti. Dievas sukuria žmogui vertę.

Kai mirsime, ar pasaulis sustos? Ne. Jis juda toliau. Išdidiems žmonėms reikėtų apie save mąstyti, kad jie mažiau verti, nei jie nuolat apie save galvoja.

Kaip Dievas vertina tuos žmones, kurie Juo pasitikėjo? Šiandien pažvelgsime į Raštą, kad nenuvertintume savęs. Kai žmogus suvokia savo nevertumą, kaltę ir kreipiasi į Dievą, tuomet įvyksta dideli pokyčiai.

Pirmasis pokytis: iš velnio vaiko tampama Dievo vaiku.

Kiekvienas iš jūsų, kurie pažįstate Kristų asmeniškai, Dievui esate labai brangūs. Tuo momentu, kai kreipėtės į Dievą, jus padarė savo vaiku. Dievas štai kuo parodė jūsų vertę. Buvo verta numirti ant kryžiaus už kiekvieną iš jūsų.

Jeigu neturėtumėte jokios vertės, tai Dievas nebūtų siuntęs numirti savo Sūnaus. Dievas yra mylintis. Įtikėjęs į Dievą, žmogus apie save nebegali sakyti: „Esu nieko nevertas“. Jei save nuvertiname, tai reiškia, kad nuvertiname ir tą darbą, kurį Dievas dėl mūsų yra padaręs. Jeigu Dievas tam pasiruošė, reiškia buvo verta daryti. Nepamirškite, kad esate Dievui labai brangūs.

Esame vadinami Dievo vaikais. Tai reikia suprasti, kad vertinami kaip Dievo vaikai.

Dažnai žmonės sako, kad reikia būti kuo geresniam, reikia užsitarnauti Dievo meilę. Tėvai myli savo vaikus kokie jie bebūtų. Vaikai dažnai būna nedėkingi. Kuo pasireiškia tėvų meilė, supranta jų netekę.

Dangiškasis Tėvas mus myli ne dėl padarytų darbų, charakterio savybių. Net kai mes nusidedame, Dievas mus myli, bet tuomet santykiai su Juo nebūna artimi.

1 Korintiečiams 1,26-31 „*Juk jūs matote savo pašaukimą, broliai, – nedaug tarp jūsų kūno atžvilgiu išmintingų, nedaug galingų, nedaug kilmingų. Bet Dievas išsirinko, kas pasaulyje kvaile, kad sugėdintų išminčius. Dievas išsirinko, kas pasaulyje silpna, kad sugėdintų, kas galinga. Ir kas pasaulyje žemos kilmės, kas paniekinta, kas yra niekas, Dievas išsirinko, kad niekais paverstų tai, kas laikoma kažkuo, – kad joks kūnas nesigirtų prieš Dievą. Jo dėka jūs esate Kristuje Jėzuje, kuris mums tapo išmintimi iš Dievo, teisumu, pašventinimu ir atpirkimu, kad, kaip parašyta: „Kas giriasi, tesigiria Viešpačiu“.*“

Pasaulyje vertinami kilmingieji, išmintingi, turtingi. Dievas išsirinko silpnus, paprastus, nekilmingus žmones. Kas yra kas, išaiškės Dievo tesimo dieną. Paaiškės, kad nuoširdūs, dievobaimingi žmonės dabar yra saugūs ir džiaugsis Dievo artumu.

Kaip Dievas vertina kiekvieną Juo pasitikintį žmogų? Paskaitykime Senojo Testamento pranašo Malachijo knygoje. Tarnaujantys Dievui žmonės gyveno aplinkoje, kuri buvo priešiška teisiai gyvenantiems. Tai primena ir mūsų dienas.

Malachijo 3,13-18 „*Įžūlios yra jūsų kalbos prieš mane, tačiau jūs sakote: 'Ką gi sakėme prieš Tave?' Jūs sakėte: 'Jokios naudos iš tarnavimo Dievui. Kas iš to, kad laikėmės Jo nuostatų ir vaikščiojome nuleidę galvas Viešpaties akivaizdoje? Dabar mes vadiname laimingais išdidžiuosius. Jiems sekasi, nors jie elgiasi nedorai. Jie gundo Dievą, bet nebaudžiami'.*“
Dievo bijantys kalbėjosi vienas su kitu. Viešpats stebėjo ir klausė. Buvo parašyta Jo akivaizdoje atminimo knyga apie tuos, kurie bijo Viešpaties ir gerbia Jo vardą. „Jie bus mano, – sako kareivijų Viešpats. – Tą dieną Aš padarysiu juos savo brangenybėmis. Aš jų gailėsiuos, kaip gailisi žmogus savo sūnaus, kuris jam tarnauja.

Tada jūs matysite skirtumą tarp teisingo ir nedorėlio, tarp to, kuris tarnauja Dievui, ir to, kuris Jam netarnauja“.

Gal pažįstame žmonių, kurie vagia, meluoja, sukčiauja, spaudžia silpnesnį už save ir jiems gyvenime sekasi. Teisiam žmogui daug sunkiau: nemeluoti, nesukčiauti. Nepamirškime, kad Dievas mato ne tik mūsų veiksmus, bet ir širdies nuostatas, mintis, ką ir kaip vertiname ar nevertiname, ar jaučiame nuoskaudą, ar ne.

Dievas ragina žvelgti į amžinybę. Tuos, kurie turėjo artimą ryšį su Juo, Dievas padarys savo brangenybėmis.

Tie, kurie pažįstame Kristų ir teisiai gyvenate, esate Dievo brangenybės. Negalite sakyti: „Esu nevertas.“ Dievas jums suteikia vertę.

1. Esate Dievo vaikas.
2. Už jus buvo verta mirti.
3. Esate Dievo brangenybė.
4. Esate laisvas. Dievas iš vergo padaro laisvu.
5. Esate nugalėtojas, nes Dievas padaro nugalėtoju.
6. Dievas ir toliau didina jūsų vertę.

Kokią laisvę Dievas pažadėjo? Laisvę nenusidėti.

Jono 8,34-36 „Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kiekvienas, kas daro nuodėmę, yra nuodėmės vergas. *Bet vergas nepasilieka namuose amžinai, o Sūnus pasilieka amžinai. Jei tad Sūnus jus išlaisvins, iš tiesų būsite laisvi.*“

Kiekvieno iš mūsų vertė pakilo. Dievas padarė mus nugalėtojais. 1 Jono 5,4-5 „Juk, kas tik gimė iš Dievo, nugalė pasaulį; ir štai pergalė, nugalinti pasaulį – mūsų tikėjimas! O kas gi nugalė pasaulį, jei ne tas, kuris tiki, kad Jėzus yra Dievo Sūnus?“

Dievas išgelbėjimo momentu padaro mus vertingus. Jis mus myli. Niekas negali atskirti nuo Jo meilės. Per meilę, kurią Dievas duoda mums, Jis didina mūsų vertę. Koku būdu? Kiek Kristaus meilės savybių prisidės, tiek ir padidės mūsų, kaip tikinčiųjų, pradinė vertė. 1 Jono 3,2-3 „Mylimi eji, dabar mes esame Dievo vaikai, bet dar nepasirodė, kas būsime. Mes žinome, kad, kai Jis pasirodys, būsime panašūs į Jį, nes matysime Jį tokį, koks Jis yra. Kiekvienas, kas turi Jame tokią viltį, skaistina pats save, nes ir Jis yra skaistus.“ Jeigu mums kokia nors nuodėmė trukdo, atsisakykime jos. Jei neturime jėgų, prašykime Dievo pagalbos. Jis apvalys ir į švarią vietą kažką vertingo įdės.

2 Timotiejui 2,20-21 „O dideliuose namuose yra ne tik auksinių ir sidabrinių indų, bet ir medinių bei molinių. Vieni tarnauja garbingiems reikalams, kiti – negarbingiems. Jeigu kas apsivalys nuo minėtų dalykų, bus indas, skirtas garbei, pašventintas, tinkamas Šeiminkui, pasiruošęs kiekvienam geram darbui.“

Nenuvertinkime savęs, nenusiminkime, nes Dievas mus myli ir vertina. Jis padarys savo brangenybėmis. Todėl negalime netinkamai kalbėti ar mąstyti apie Dievo darbą. Nepulkime į kraštutinumą: esu bevertis, todėl nieko nedarysiu. Patys iš savęs esame menki, bet Dievas mus tokius pats išsirinko ir daro vertingais. Kiek Dievas davė mums vertės, tiek ir turime. Dėkokime Jam už tai, nemurmėkime.

Apie brolius ir seseris Kristuje mąstykime taip: „Jeigu jis ar ji yra Dievo brangenybė, tai ir man

brangus.“ Kažkada sakydavo: „Brolis į namus – Dievas į namus.“

2015-10-25, Marijampolė